

ŠOLARČEK

IZPOD ČRNE PRSTI

ŠOLSKO LETO: 1979-80
LETNIK : XVII.
STEVILKA : 2

Mednarodno leto otroka je leto, ki ned najmlajšimi vsega sveta utrjuje prijateljstvo in razumevanje. Veseli smo lahko, da nam nič ne manjka in spoštujmo to, kar imamo, česar pa ni malo. Vsem otrokom sveta želimo, da bi se jim godilo tako kot nam v svobodni domovini Jugoslaviji.

OTROŠTVO NEKOČ IN DANES

Od pozne pomladi do pozne jeseni so hodili otroci bosi v šolo. Potzimi so nosili eckle ali doma narejene čevlje. Pouk ni bil obvezen. Dopoldne so imeli pouk nižji razredi, popoldne pa višji. Sedmi in osmi razred je imel pošk dvakrat na teden. Doma so morali trdo delati. Pasti so morali živino in opravljati poljska dela. Ob petrolejki ali karbidovki so svečer pisali domače naloge. V šoli niso dobili malice. Morali so jo nositi od doma. Največkrat so bile to suhe hruške, le redkokdaj košček kruha.

Nataša Trojer
4. razred

DEDEK MI JE PRIPOVEDOVAL O SVOJI MLADOSTI

Dedek mi je pripovedoval: "Tudi jaz sem bil mlad, tudi mi smo poznali veselje in žalost, pesem in igro. Toda kako drugačno je bilo naše življenje od vašega. Pravzaprav za igro ni bilo dosti časa. Povsod nas je čakalo le delo, le trd boj za kruh. Res, trd je bil ta boj. Naj smo se še tako trudili, kruha nam je vedno manjkalo. Še dobro vidim mamo, kako nam je skrbno odrezala vsako rezino. Ne, ni bila akopuška. Rada nas je imela, vse po vrsti. Dala nam je vse, kar je imela. Večkrat si je odtegovala od svojih ust in sama stradala. Še jo vidim, kako je izmikala oči pred našimi lačnimi pogledi. Pa vendar, Čeprav večkrat lačni, smo se znali veseliti življenja. Iz dneva v dan smo bili polni pričakovanja, pričakovanja boljših in lepših dni."

Tadeja Zgaga
4. razred

Z nami in očetom sem odšel na morje v Izolo. Stanovali smo pri stricu. Ko smo se kopali, je mimo pripeljal z motornim čolnem očetov prijatelj. Povabil nas je na čoln. Jaz sem bil tako nerođen, da sem padel v morje. Potegnili so me iz vode in me posadili k prednjemu delu čolna. Očetov prijatelj mi je dovolil, da sem poskusil voziti motorni čoln. Bil sem zelo srečen. Po kopanju smo odšli vsi skupaj na obalo, kjer smo imeli piknik. Ko se je zuračilo, smo odšli spat. Čez nekaj dni smo se vrnili domov.

- Najbrž ne bom nikoli več tako srečen, ker nimam več očeta.

Aleš Torkar
3. razred

Že tri leta sem letoval na Dabelem rtiču.

V tej koloniji smo samo bolni otroci. Tudi jaz sem bolan, zato odhajam tja, da se mi zdravje izboljša. Prvo leto je bilo zelo dolgočasno, ker sem moral že tako majhen od doma. Toda kmalu sem spoznal zelo veliko prijateljev in nič več mi ni bilo dolgočas. Kasneje pa sem že kar rad šel. Če je bilo lepo vreme, smo se kopali in se igrali. Zvečar smo se sprehajali. Najtežje pa je bilo, ko je prišla ura počitka, ki je trajala od enih do treh. Takrat smo morali biti čisto tiho, kar je bilo za nas skoraj nemogoče. Na debelem rtiču je zelo lepo. Toda, če bi bil zdrav, bi lahko popolnoma drugače užival te tri tedne na morju.

Vinko Trojer
3. razred

Ko sva z bratom streljala z zračno puško, mi je odbilo metek v oko. Moral sem v bolnico v Šempeter. Ležal sem v starem delu bolnice, na očesnem oddelku. Da nam ni bilo preveč dolgčas, smo igrali šah, karte in se veliko pogovarjali. V bolnici smo imeli tudi pouk. Tovarišica učiteljica Sonja Pušnar je učila spoznavanje narave in družbe. Ko smo se učili o glavnih straneh neba, smo šli na stopnišče, da bi skozi okno videli severno stran. Tam so bili spravljeni stoli, mize in velika lepenka. Počasi smo vse to odmaknili in nenadoma je izza stola skočila muca sive in bele barve. Bila je prestrašena. Zelo smo se je prestrašili tudi mi. Tovarišica je poklicala varnostnega moža, da je prišel ponjo, saj žival ne sme živeti v bolnišnici, ker lahko prinese boleznen.

Z mojim očesom je vsak dan bolje. Tudi jaz bi rad pomagal bolnim ljudem, zato sem sklenil, da ko odrastem, postanem zdravnik.

Drago Groselj
3. razred

Vsi učenci na Grahovem smo člani planinskega krožka. Včlanili smo se že v prvem razredu in dobili zeleno planinsko izkaznico.

Letos smo sklenili, da bomo šli petkrat v hribe. Letošnjo jesen ni bilo dovolj lepega vremena. Večkrat se je poslabšalo prav ob sobotah. Izbrali pa smo pravi dan in imeli sončno vreme, ko smo se odpravili na Kotel.

Do Temljin smo se peljali s kombijem SGG. Pot smo nadaljevali peš po strmi, oski stezi. Srečni smo dosegli na vrh, kjer smo malicali in se valili po visoki travi. Podpisali smo se v zvezek obiskovalcev. Žiga pa v škatli ni bilo, ker ga je nekdo odnesel. Posebno je bil zanimiv planinski krst za tiste, ki še niso bili na 1173 m visokem Kotlu. Natrgali smo lepe trave in našli kamen z obliko rible. Ko smo se vračali, smo našli nekaj lepih korenin.

Domov smo se vrnili utrujeni, a srečni, čeprav v naših planinskih izkaznicah ni žiga. 4

Martina Mavrar
4. razred

Doma sem v Kuku. V družini smo štirje otroci. Starši so kmetje. Mama in tata morata delati od jutra do večera, da nas lahko preživljata.

V šoli so poskrbeli, da imamo brezplačno malico. Najmlajši, ki obiskuje malo šolo, pa tudi kosila. Hvaležni smo za to. Mama je rekla, da se moramo v zahvalo pridno učiti.

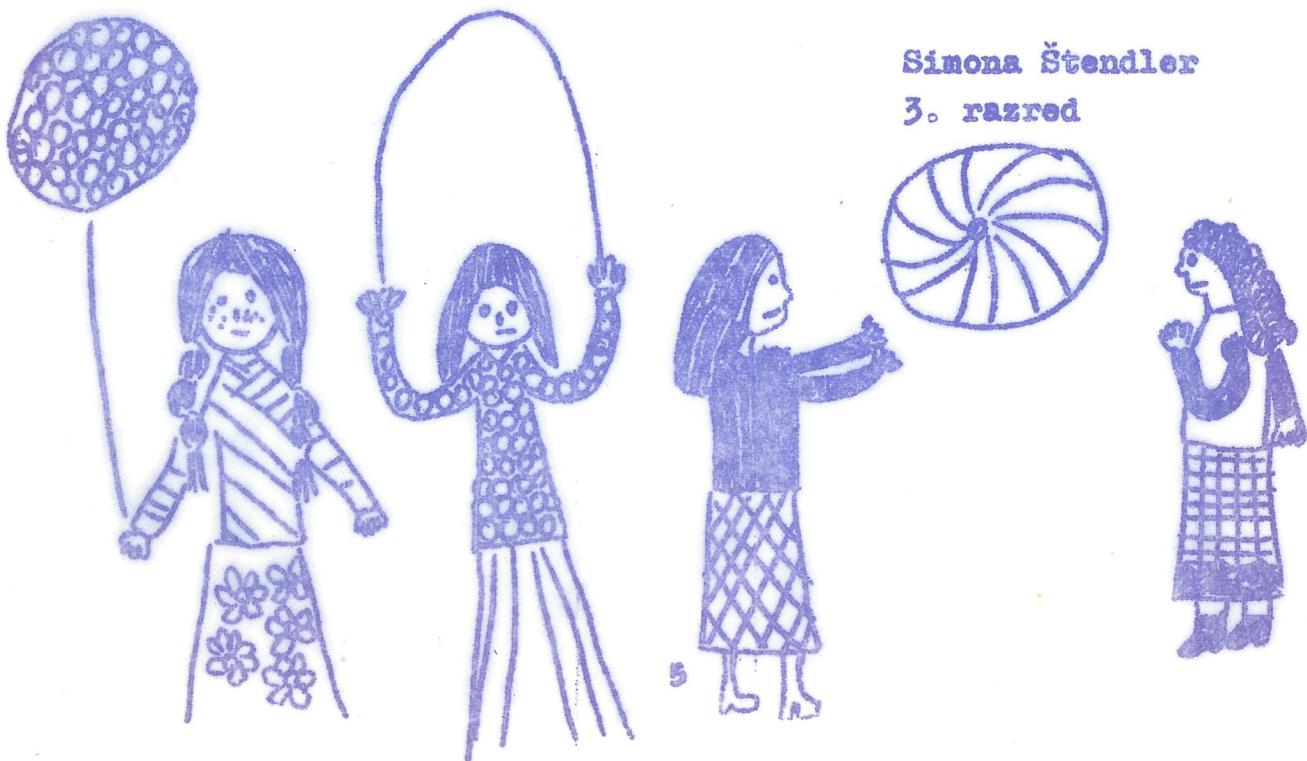
Marjan Drole
3. razred

KAJ BI JAZ NAREDILA, DA BI BILLI VSI OTROCI SVETA SREČNI

Otroci v Jugoslaviji smo več ali manj srečni. So pa dežele na svetu, kjer divja vojna. Tam so otroci, ki niso srečni. Rada bi pomagala tem otrokom.

Sama še nisem doživelova vojne. Starejši ljudje pripovedujejo, da vojna prinese veliko gorja. Kjer vojna še vedno divja, so otroci lačni, nimajo obleke, izgubljajo starše, vedno so v strahu pred sovražnikom. Če bi imela moč nad ljudstvom sveta, bi bil na svetu vedno mir. Otroci bi se brezskrbno igrali, zvečer bi se vračali v tople domove k svojim staršem, živeli bi svobodno.

Simona Štendler
3. razred

V MOJI DRUŽINI

Da bom lahko opisal, kdaj sem bil v družini najbolj srečen, moram najprej napisati, zakajsem bil nesrečen.

Bilo je tri tedne pred koncem lanskega šolskega leta. Nekega dne sem dobiol visoko vročino. Počutil sem se izredno slabo. Po obisku pri zdravniku sem moral v bolnico. O, groza! Trudil sem se, da bi to čim bolj hrabro prenesel, toda domotožje je bilo močnejše in me je iz dneva v dan bolj premagovalo. Mama in tata sta me obiskovala zelo pogosto, sošoleci so mi vsak dan pisali. Čas so mi krajšale knjige, toda, ko sem najugo odložil, so se mi misli takoj prešelile drugam. Domov, domov! Kako lepo je doma! Kdaj bom spet doma? Vedel sem, da sem s poukom sa te šolsko leto zaključil.

Zdravje se mi je počasi vračalo. Močna pljučnica, ki sem jo preboleval, me je dobro zdelala. V sanjah se mi je prikazoval srečni dan, ko bom spet doma. In končno sem ga dočakal. Mama in tata sta prišla vsa vesela po mene in tisti dan je bil v naši družini podoben velikemu prazniku, same pa trenutek, ko sem bil v družini najsrečnejši. Tedaj sem spoznal smisel prgovora: "Povsed je lepo, a najlepše je doma!"

Branko Trojer
4. razred

Ko sem bil star štiri leta, sem dobil brata. Oče je odšel z avtom po mano v porodnišnico. Jaz pa sem ostal doma pri babici na peči.

Pred hišo se je ustavil avto. Poklical sem babičo in stekel na hišni prag. Iz avta je izstopila mama. V naročju je držala dojenčka. Ko je prišla na prag, sem jo objel. Objel sem tudi dojenčka. Rekla je, da je moj bratec Matjažek. Mama je vstopila in ga položila na peč. Odvila ga je iz plenice. Bil je debelinko brez las in zob. Cepetal je z nožicami.

Sedaj hodi v prvi razred. Rad ga imam. Ni mi več tako dolgčas kakor prej. To je bil moj naajsrečneši dogodek v dosedanjem življenju.

Boris Mavrar
4. razred

Vedno sem si želela, da bi moja družina imela dojenčka. Nekega dne mi je mamica povedala, da ga bomo dobili. Takoj sem ugatnila, da bom dobila bratca.

Ko sem ga prvič videla, sem bila zelo srečna. Mamica mu je dala ime Samo.

Zdaj je star pet mescev. Večkrat se igram z njim. Včasih ga tudi popazim. Tako ga imam rada, da ga z nobeno rečjo ne zamenujam.

Petra Kajzer
2. razred

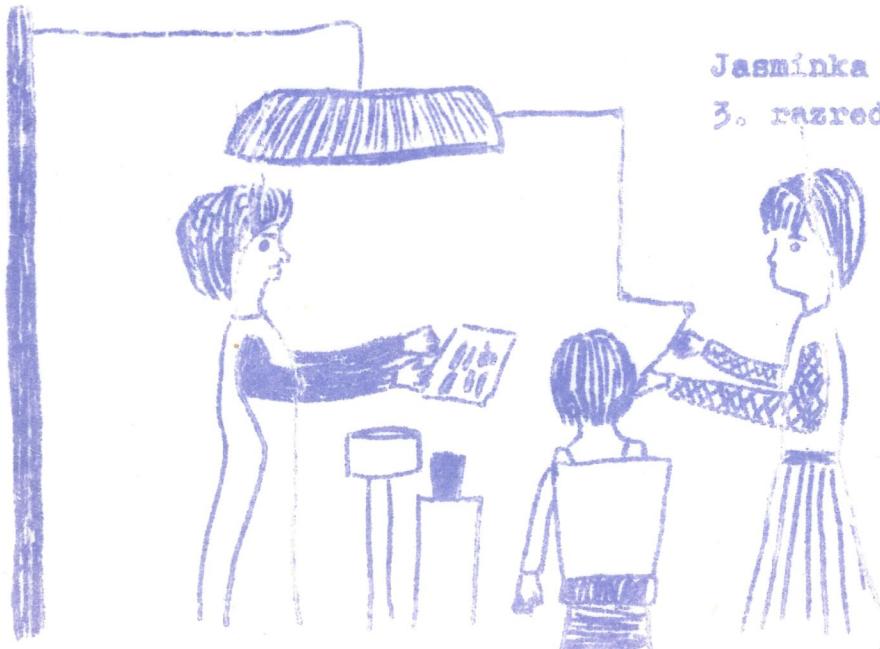
Najbolj v spominu mi je ostalo potovanje s starši iz Kabade v domovino. Potovali smo z velikim letalom. V tem letalu je bilo 300 potnikov. Polet je trajal 13 ur. Bila sem zelo utrujena. Ko smo prispeli domov, sem komač spoznala domače. To je bil moj najlepši dogodek, ki sem ga doživela do sedaj.

Alenka Mahajne
2. razred

Ko sem bila stara tri leta, me je mama prvič peljala k zobozdravniku. Zobozdravnika sem se bala.

Po dolgem maminem prepričevanju sem se le opogumila. Z mamom sva odšli z avtobusom v Tolmin k zobozdravniku. Ko sva prišli v zdravstveni dom, je bilo v čakalnici že veliko drugih otrok. Čez nekaj časa sem prišla na vrato tudi jaz. Zobozdravnica mi je s čudnim aparatom vrtala po zobu. Zob sem imela kmalu popravljen. Čeprav sem se tako bala, me ni nič bolelo. Zdravnica in mama pa sta me pohvalili, da sem bila pridna.

Z mamom sva nato odšli v trgovino z igračami. Izbrala sem si punčko, s katero se še danes rada igram. Pa tudi k zobozdravniku rada hodim.

Jasminka Šorli
3. razred

ZAKAJ IMAM RAD STARŠE?

- ker me imajo radi
- ker so dobri z menoj
- ker mi pomagajo pri domačih nalogah
- ker me varujejo in mi dajejo hrano
- ker skrbijo zame in me hranijo

Tatjana, 1. r.

Ksenija

Marta, Srečko, 2. r.

Grega

Marjanca

KDAJ SEM BIL NAJSREČNEJŠI?

- ko sem imela rojstni dan
- ko je prišla na obisk stara mama
- ko sem šel s starši v živalski vrt
- ko mi je mama kupila nekaj lepega
- ko nisem šla v šolo
- ko sem prinesla iz šole petko
- ko sem se igrala
- ko je brat pripeljal spačka
- ko sem bila v Tolminu
- ko smo šli na morje
- ko so mi kupili rokavice

Nadja, 1. r.

Dušan

Matjaž

Melita, 2. r.

Sonja

Petra, Srečko

Nadja, Katjuša

Jani

Sanja

Andrej

Cvetko, 2. r. Grahovo

KAKO BI SKRBEL-A ZA OTROKE, ČE BI BIL-A OČE-MATI?

- otrok ne bi odgnala od hiše
- jih ne bi pustila k štedilniku
- bi jih skrbno čuval
- bi jim kuhal
- bi skrbel, da bi se pridno učili
- bi lepo skrbela za nje, kot oče
- bi jim pomagal pri domačem učenju in delu
- da bi bili srečni in da bi bili dobri
- bi bila skrbna mati
- bi jih prala, kuhalala in pripovedovala pravljice
- bi z otroki lepo ravnal, če bi ne ubogali
- bi skrbela za nje lepo kot moja mati
- bi dovolil, da bi bile v hiši velike kletk
- a pticami
- če otrok ne bopel

Vesna, 1. r.

Alenka

Matjaž

Srečko, 2. r.

Miha

Nadja

Matjaž

Marjanca

Alenka

Petra

Dušan

Sonja

Radovan, 2. r. Grahovo

Matej

ŠOLARČEK IZ POD ČRNE PRSTI je glasilo pionirskega odreda
"France Bevk" na osnovni šoli "Simon Kos" Podbrdo

Pisni izdelki: učenci nižjih razredov

Likovni prispevki: člani likovnega krožka nižjih razredov

Naslovna stran: Alenka Nahajnc, 2. raz.

Mentorji: Jože Golja
Marija Matelič
Nadja Kragelj
Marta Torkar
Vika Klemenčič
Zorka Kikelj

Tipkala: Ivanka Gatej